

opusdei.org

Urbi et orbi

Sporočilo Urbi et orbi svetega očeta Benedikta XVI.

12. Apr. 2008

“Resurrexi, et adhuc tecum sum. Alleluia! – Vstal sem in sem vedno s teboj. Aleluja!” Dragi bratje in sestre. Križani in vstali Jezus nam danes ponavlja to oznanilo veselja: to je velikonočno oznanilo. Sprejmimo ga z globokim čudenjem in hvaležnostjo!

“Resurrexi, et adhuc tecum sum. Alleluia! – Vstal sem in sem še vedno

in zmeraj s teboj. Aleluja!” Te besede, vzete iz starodavnega prevoda Psalma 138 (v. 18b) odzvanjajo na začetku današnje svete maše. V njih ob sončnem vzhodu na velikonočni dan Cerkev prepozna glas Jezusa samega, ki se v vstajenju od smrti obrača k Očetu poln sreče in ljubezni ter vzklika: Moj Oče, tukaj sem! Vstal sem, še vedno sem s teboj in bom vedno ostal; tvoj Duh me ni nikoli zapustil. Tako lahko na nov način razumemo tudi druge izraze psalma: “Če se povzpnem v nebesa, si tamkaj, / če si pripravim ležišče v podzemlju, si poleg mene /.../ tudi tema ne bo pretemna zate, / noč bo kakor dan svetila, / zate je tema kot luč” (Ps 138,8.12). Res je: v slovesni velikonočni vigiliji tema postane luč, noč se umakne dnevu, ki ne pozna zatona. Smrt in vstajenje učlovečene Božje Besede je dogodek neprekosljive ljubezni, je zmaga Ljubezni, ki nas je osvobodila od suženjstva greha in smrti.

Spremenila je potek zgodovine, tako da je vlila neizbrisen in obnovljen smisel in veljavo človekovemu življenju.

“Vstal sem in sem še vedno in zmeraj s teboj.” Te besede nas vabijo, da se zazremo v vstalega Kristusa in pustimo, da njihov glas odmeva v našem srcu. S svojo odrešilno žrtvijo nas je Jezus iz Nazareta napravil za božje posinovljene otroke, tako da se moremo zdaj tudi mi vključiti v skrivnostni razgovor med njim in Očetom. Na misel nam prihaja, kako je nekega dne rekel svojim poslušalcem: “Vse mi je izročil moj Oče in nihče ne pozna Sina, razen Očeta, in nihče ne pozna Očeta, razen Sina in tistega, komur hoče Sin razodeti” (Mt 11,27). S tega vidika razumevamo, da trditev, ki jo danes vstali Jezus naslavlja na Očeta: “Še vedno in zmeraj sem s teboj,” kot v odsevu zadeva tudi nas, “otroke Boga, sodediče s Kristusom, če le

trpimo z njim, da bomo z njim tudi poveljani” (Rim 8,17). Po zaslugi Kristusove smrti in vstajenja tudi mi prav danes vstajamo v novo življenje. Ko svoj glas pridružujemo njegovemu, izjavljamo, da hočemo ostati za vedno z Bogom, našim neskončno dobrim in usmiljenim Očetom.

Tako vstopamo v globino velikonočne skrivnosti. Presenetljivi dogodek Jezusovega vstajenja je v bistvu dogodek ljubezni: ljubezni Očeta, ki izroča Sina v odrešenje sveta; ljubezni Sina, ki se prepušča Očetovi volji za vse nas; ljubezni Duha, ki obudi Jezusa od mrtvih v njegovo preobraženo telo. In še več: to je dogodek ljubezni Očeta, ki “znova objema” Sina, ko ga odeva v svojo slavo; ljubezni Sina, ki se z močjo Duha vrača k Očetu, odet v našo preobraženo človeškost. Današnja slovesnost, v kateri podoživljamo absolutno enkratno

izkustvo Jezusovega vstajenja, nam torej kliče, naj se spreobrnemo k Ljubezni; nas vabi, naj živimo v zavračanju sovraštva in sebičnosti in učljivo sledimo stopinjam Jagnjeta, žrtvovanega za naše odrešenje, naj posnemamo krotkega in v srcu ponižnega Odrešenika, ki daje počitek našim dušam (prim. Mt 11,29).

Bratje in sestre kristjani z vseh koncev sveta, ljudje iskreno odprtega duha za resnico! Naj nihče ne zapre srca pred vseмогою te ljubezni, ki odrešuje! Jezus Kristus je umrl in vstal za vse: On je naše upanje! Pravo upanje za vsakega človeka! Kakor je to storil s svojimi učenci v Galileji, preden se je vrnil k Očetu, danes tudi nas vstali Jezus pošilja povsod kot priče svojega upanja in nam zagotavlja: Jaz sem z vami vedno, vse dni, do konca sveta (prim. Mt 28,20). Ko upremo pogled duha na slavne rane njegovega preobraženega

telesa, lahko razumemo smisel in vrednost trpljenja, lahko polajšamo toliko ran, ki še vedno krvavijo v človeštvu tudi v naših dneh. V njegovih slavnih ranah prepoznavamo neizbrisna znamenja neskončnega božjega usmiljenja, o katerih govori prerok: On je tisti, ki ozdravi rane strtih src, ki brani uboge in okliče jetnikom prostost, ki potolaži vse, ki žalujejo, jim deli olje veselja namesto žalne obleke, hvalnico namesto potrtega duha (prim. Iz 61,1-3). Če se mu približamo s ponižnim zaupanjem, srečamo v njegovem pogledu odgovor na najgloblja hrepenenja svojega srca: prepoznati Boga in skleniti z njim življenjski odnos, ki bo s svojo ljubeznijo napolnil naše življenje in naše medosebne in družbene odnose. Zato človeštvo potrebuje Kristusa: v njem, našem upanju, "smo bili odrešeni" (prim. Rim 8,24).

Kolikokrat so odnosi med eno in drugo osebo, med eno in drugo skupino, med enim in drugim ljudstvom namesto z ljubeznijo zaznamovani s sebičnostjo, krivico, sovraštvom, nasiljem! To so rane človeštva, odprte in boleče v vsakem kotičku planeta, čeprav se jih često spregleda in včasih namenoma skriva; rane, ki trgajo duše in telesa brez števila naših bratov in sester. Čakajo, da jih kdo polajša in ozdravi s slavnimi ranami vstalega Gospoda (prim. 1 Pt 2,24-25) in s solidarnostjo tistih, ki po njegovih stopinjah in v njegovem imenu opravljajo dela ljubezni, se dejansko zavzemajo za pravičnost in sejejo okrog sebe svetla znamenja upanja po krajih, kjer teče kri zaradi sporov, in kjerkoli je dostojanstvo človekove osebe še vedno podcenjeno in teptano. Želimo si, da bi se prav tam pomnožila pričevanja blagosti in odpuščanja!

Dragi bratje in sestre, pustimo se osvetliti bleščeči luči tega slovesnega Dne; odprimo se z iskrenim zaupanjem vstalemu Kristusu, da se bo obnavljajoča moč velikonočne skrivnosti razodela v vsakem izmed nas, v naših družinah, po naših mestih in naših državah. Naj se razodene po vseh koncih sveta. Kako ne bi v tem trenutku pomislili še posebej na nekatere afriške pokrajine, kot na primer Darfur in Somalijo, na trpeči Bližnji Vzhod, posebej na Sveto deželo, na Irak, na Libanon in končno na Tibet; na pokrajine, za katere spodbujam, da se išče rešitve, ki bodo ohranile mir in dobro! Kličemo polnost velikonočnih darov po priprošnji Marije, ki je potem, ko je delila muke trpljenja in križanja svojega nedolžnega Sina, izkusila tudi neizrekljivo veselje njegovega vstajenja. Pridružena Kristusovi slavi naj nas varuje in vodi po poti bratske solidarnosti in miru. To je moje

velikonočno voščilo, ki ga namenjam
vam, navzočim in ljudem vseh
narodov in celin, ki so povezani z
nami po radiu in televiziji.

Blagoslovljeno Veliko noč!

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sl-si/article/urbi-et-orbi/](https://opusdei.org/sl-si/article/urbi-et-orbi/) (3. Apr. 2026)